

Att: By- Land- og Kirkeministeriet

Høringsvar til Lov om ændring af lov om trossamfund uden for folkekirken (Revision af trossamfundsloven)

Regeringen har d. 26/4-2025 fremsat et lovforslag lov om ændring af lov om trossamfund uden for folkekirken (Revision af trossamfundsloven). Humanistisk Samfund har følgende bemærkninger og anbefalinger til lovforslaget.

Humanistisk Samfund vil gerne rose regeringen for at have igangsat den revisionsproces, der med vedtagelsen af lov om trossamfund i 2017 blev vedtaget. Det er vigtigt for det danske samfund at tage aktivt stilling til hvilken rolle tro og livssyn bør spille i samfundet. Derudover har vi følgende kommentarer til lovforslaget.

Først og fremmest mener vi, at lovforslaget burde have inkluderet en udvidelse af trossamfundsloven til også at dække livssynssamfund i tråd med både den generelle samfundsudvikling hvor andelen af ikke-religiøse borgere vokser. Derudover strider dette mod forståelsen af, at FNs menneskerettighedserklærings §18 om Freedom of Religion or Belief også bør dække ikke-religiøse overbevisninger og hvorledes dette er blevet efterlevet i flere andre lande, som Danmark normalt sammenligner sig med.

Kirkeudvalget igangsatte efter vedtagelsen af lov om trossamfund i 2017 et arbejde med at afklare mulighederne og rammerne for anerkendelse af livssynssamfund der bl.a. indeholdt studiebesøg til Norge og Sverige samt et temaarrangement d. 9. januar 2019 om en mulig definition af livssynssamfund. Her blev drøftet mulige definitioner af livssynssamfund, f.eks. den eksisterende definition i Norge (v. professor Sturla Johan Ställsett), mulige rammer i dansk ret (v. professor Lisbet Christoffersen), Humanistisk Samfunds bud på en forståelse af et livssyn (v. daværende forperson Lone Ree Milkær) og et folkekirkeligt blik på spørgsmålet (v. Københavns biskop Peter Skov Jacobsen).

Generelt finder vi, at det aktuelle lovforslag ikke adresserer det større politiske spørgsmål om, hvilken rolle tros- og livssynssamfund bør spille i samfundet og hvordan deres relation til staten bør være. I den sammenhæng vil vi dog gerne støtte forslaget om at oprette et råd for tros- og livssynssamfund, som fremsat af biskopperne i folkekirken i deres høringssvar d. 30/9-2024 til lov om ændring af lov om trossamfund uden for folkekirken, lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. og lov om valgmenigheder¹. Et sådant råd vil kunne danne ramme for løbende samarbejde og dialog mellem tros-, livssynssamfund og statslige myndigheder.

¹ <https://www.ft.dk/samling/20241/lovforslag/L76/bilag/1/2931734.pdf>

I dette høringssvar vil vi redegøre yderligere for argumenterne for en anerkendelse af livssynssamfund igennem en udvidelse af trossamfundsloven. Vi vil både præsentere argumenter for en ligestilling, svar på ofte fremsatte kritikpunkter og forslag til hvorledes lovgivningen ville kunne se ud.

Ligestilling af livssyn

Hovedargumenterne for en ligestilling af livssyn kan overordnet opsummeres i to perspektiver:

- Anerkendelse af ikke-religiøse borgere i Danmark og deres udfordringer
- Et menneskeretsligt perspektiv på ligestilling af livssyn

Anerkendelse af ikke-religiøse borgere i Danmark

Forståelsen af tro og livssyn har ændret sig gennem historien. Efter reformationen var kun den luthersk-evangeliske tro tilladt. Senere blev andre kristne retninger anerkendt. Så blev forståelsen af religion udvidet til også at omfatte andre monoteistiske religioner og andre skriftreligioner. I dag er der 185 anerkendte trossamfund i Danmark, der udgør en bred forståelse af, hvad tro kan være. Imidlertid har man stadig ikke givet mulighed for anerkendelse af ikke-religiøse borgeres livssyn, til trods for at det internationalt er juridisk fastslået, at et livssyn, der ikke baserer sig på transcendent magter, hverken bør betragtes som mindre værd eller tildeles færre rettigheder end religioner.

Igennem de sidste mange årtier er andelen af danskerne, der betragter sig selv som ikke-troende steget fra 25% i 1981 til 40% i 2017². Af de ikke-religiøse borgere i Danmark er 2.110 personer pr. 1/1-2025 organiseret i Humanistisk Samfund og henvend 700 personer benytter sig årligt af mulighederne for en humanistisk ceremoni³.

Som andelen af ikke-religiøse vokser i Danmark, stiger behovet for, at de ikke-religiøse kan organisere sig og få adgang til de samme privilegier og muligheder som religiøse.

Helt overordnet set vil en inkludering af ikke religiøse livssyn i statens lovgivning og praksis være en anerkendelse af værdigheden i det livssyn som op mod 40% af den danske befolkning deler.

Derudover drejer dette sig om muligheden for at kunne afholde én samlet bryllupsceremoni, baseret på de deltagendes livssyn, der både har ceremoniel og juridisk gyldighed. Det drejer sig også om muligheden for at yde og modtage humanistisk eksistentiel omsorg på lige fod med

² "Udviklingen i (ikke)religiøsitet" (Andersen, Erkmén og Gundelach) i "Usikker modernitet – Danskernes værdier fra 1981 til 2017" (Frederiksen, red.), 2019, Hans Reitzels Forlag

³ <https://www.humanistisksamfund.dk/om-humanistisk-samfund/>

religiøs eksistentiel omsorg på eks. Hospitaler eller i militæret. Sidst, men ikke mindst drejer det sig om den principielle værdi af anerkendelse og sikring af repræsentation f.eks. i et råd for tros- og livssynssamfund, relevante råd og udvalg samt inddragelse i relevante lovgivningsprocesser.

Menneskeretsligt perspektiv på ligestilling af livssyn

Igennem en længere årrække har der udviklet sig en international juridisk praksis og præcedens for, at tros- og livssynsfrihed (Freedom of Religion and Belief) ud fra et menneskerettighedssynspunkt også skal omfatte en ligestilling af tro og livssyn, der ikke er teistiske.

Denne udvikling er bl.a. beskrevet af FN's daværende "Special Rapporteur on freedom of religion and belief", Heiner Bielefeldt. I forbindelse med, at han i 2016 aflagde et landebesøg i Danmark afgav han en rapport, hvor han blandt andet viede et afsnit til Humanistisk Samfund⁴.

Bielefeldt lægger vægt på, at humanister - også i Danmark - har en livssynspraksis, der svarer til den praksis, der er i trossamfund. Samtidig påpeger ham at den danske lovgivning afviger fra både international og europæisk menneskeretslovgivning ved ikke at tildele Humanistisk Samfund de samme rettigheder som trossamfund.

Heiner Bielefeldt skriver i sin rapport på side 12:

5. Humanist Association

42. Whereas neighbouring Norway reportedly hosts the highest percentage of organized humanists worldwide, the Humanist Association in Denmark, established in 2008, has only a few hundred members⁵. Obviously, the humanists do not consider themselves a religious community. Although certainly not all of them are atheists, and some have their own separate organizations, the humanists generally promote worldviews, ethics and norms without reference to God. At the same time, they practise rituals and ceremonies in analogy to religious communities, including initiation rites, "humanist confirmation" (a term apparently borrowed from Protestantism), marriages and funerals. Furthermore, they also promote freedom of religion or belief for non-religious persons, especially in the field of school education.

43. Since 2010, the Danish Humanist Society has established a dialogue with the Government in order to make it possible for a group as themselves, which shares a life stance but lacks a belief in a transcendent power ("gudsdyrkelse"), to apply for the status necessary to conduct marriage ceremonies.

⁴ https://ap.ohchr.org/documents/dpage_e.aspx?si=A/HRC/34/50/Add.1

⁵ Siden Heiner Bielefeldt aflagde besøg i Danmark er medlemstallet steget til 2.110.

44. By rendering the acknowledgment of a religious community dependent on faith in a transcendent power, the Danish law deviates from European and international human rights law. Both the European Court of Human Rights and the Human Rights Committee, which monitors compliance with the International Covenant on Civil and Political Rights, have developed jurisprudence that understands freedom of religion or belief more broadly. According to the Human Rights Committee, article 18 of the Covenant protects "theistic, non-theistic and atheistic beliefs, as well as the right not to profess any religion or belief".¹ In other words, freedom of religion or belief covers the whole range of identity-shaping convictions and conviction-based practices, including beyond traditional forms of monotheistic faith and worship. For article 67 of the Constitution to remain in line with the development of freedom of religion or belief in European and international human rights law, it should be interpreted in a broad and inclusive way. The future treatment of the humanists may in this context assume the quality of a test case.

Dette menneskeretslige perspektiv kan også ses i Institut for Menneskerettigheders anbefaling af, at regeringen bør tage initiativ til en sammenhængende lovregulering af ikke-religiøse livssynssamfund med henblik på at give sådanne foreninger anerkendelse⁶.

Dette har Institut for Menneskerettigheder angivet i høringssvar ifbm. både midtvejshøringen og vedtagelsen af lov om trossamfund i henholdsvis 2016⁷ og 2017⁸.

Den internationale forståelse af, at trosfrihed ud fra et menneskerettighedssynspunkt også skal omfatte livssyn, der ikke er teistiske, kan også ses i den generelle anerkendelse og ligebehandling af humanistbevægelsen i internationale fora. Dette ses eksempelvis ved, at den internationale organisation Humanists International bestrider formandsposten i FNs NGO Committee on Freedom of Religion or Belief, har foretræderet for FNs Menneskerettighedsråd og generalforsamling, deltager i TFEU artikel 17 møder (Religious and non-confessional dialogue) i EU og inddrages af både FNs og EUs Special Envoy on Freedom of Religion or Belief.

Derudover er Humanistisk Samfund også på nationalt plan medlem af Kontaktforum for Religions- og Trosfrihed (Danish Forum for Freedom of Religion or Belief) under Udenrigsministeriet og Rådet for menneskerettigheder.

⁶<https://menneskeret.dk/status/religionsfrihed-religioese-minoriteter>

⁷https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/09_september_16/midtvejshoering_af_oplaeg_til_trossamfundsl ov.pdf

⁸https://menneskeret.dk/files/05_maj_17/hoering_over_betaenkning_om_en_samlet_lovregulering_om_andre_tross amfund_end_folkekirken.pdf

Om situationen i andre lande

En lang række europæiske lande har allerede valgt at ligestille livssynssamfund og trossamfund. Dette mener vi, bør tjene som forbillede for at efterleve FNs menneskerettighedserklæring §18 og også anerkende livssynssamfund i Danmark.

Island: På Island vedtog man i 2015 en lov, som gjorde det muligt for sekulære livssynssamfund at søge om anerkendelse på linje med religiøse trossamfund.

Formuleringen i Lov om registrerede religiøse organisationer og livssynssamfund (egen oversættelse):

§1. Retteligt bør folk kunne etablere religiøse samfund og udøve deres tro i overensstemmelse med deres overbevisninger. Imidlertid kan intet i strid med god moral og offentlig orden blive anerkendt. På samme måde har folk ret til at etablere samfund baseret på enhver form for filosofi og livssyn, herunder om ateisme⁹

Dette betyder at trossamfund udenfor folkekirken og livssynssamfund er ligestillede i økonomisk og juridisk forstand. Humanistisk Samfunds søsterorganisation Siðmennt opnåede denne anerkendelse umiddelbart efter lovens vedtagelse i 2015. Det medvirkede til, at Siðmennt opnåede juridisk vielsesbemyndigelse, hvilket betød, at antallet af humanistiske bryllupsceremonier steg fra 56 i 2014 til 372 i 2023¹⁰.

Norge: I Norge har man haft anerkendelse af livssynssamfund i lovgivningen siden 1981. Dette betyder, at den norske kirke, trossamfund uden for folkekirken og livssynssamfund i princippet er ligestillede, økonomisk og juridisk. Siden 2004 har Human-Etisk forbund kunne udføre juridisk gyldige vielser. I 2023 var der 943 humanistiske vielser i Norge.

Den gældende lov i Norge gælder for alle tros- og livssynssamfund, inklusiv den norske folkekirke. I den hedder det:

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med loven er å understøtte tros- og livssynssamfunn.

Med tros- og livssynssamfunn menes i denne loven sammenslutninger for felles utøvelse av en religiøs tro eller et sekulært livssyn.¹¹

I Norge har man allerede et 'Samarbejdsråd for tros- og livssynssamfund, der har som sit 'hovedfokus å arbeide for en gjennomtenkt offentlig religions- og livssynspolitikk i Norge'¹².

⁹ <http://www.althingi.is/lagas/nuna/1999108.html>

¹⁰ <https://www.sidmennt.is/media/h03mupkz/%C3%A1rssk%C3%BDrsla-si%C3%B0menntar-2023.pdf>

¹¹ <https://lovdata.no/dokument/LTI/lov/2020-04-24-31>

¹² <https://stl.no/om-oss/>

Sverige. I Sverige har den svenske humanistorganisation Humanisterna i 2024, efter at have ansøgt om status som trossamfund i både 2018 og 2022, fået medhold i en sag ved Förvaltningsrätten. Dermed har de opnået retten til at blive registreret som et sekulært trossamfund og få de samme pligter og rettigheder som andre trossamfund i Sverige. Dette giver dem eksempelvis ret til at forestå juridisk gyldige vielser og søge om støtte under samme regler som trossamfund. Humanisterna havde foretrukket at blive anerkendt som livssynssamfund, men har lagt vægt på at blive ligestillet med religiøse organisationer frem for at få ændret ordlyden i den svenske lovgivning¹³.

Skotland: Det skotske system kan ikke sammenlignes helt med det danske eller nordiske, fordi de ikke har samme anerkendelse af trossamfund. Humanistiske vielser har været juridisk gyldige i Skotland siden 2005. I 2016 var de med mere end 4.000 bryllupper den mest populære form for bryllupsceremoni i Skotland og i 2023 blev der afholdt 7.691 humanistiske bryllupper¹⁴.

Nordirland: I Nordirland vandt et ægtepar i 2017 en retssag om retten til at få anerkendt deres humanistiske vielsesceremoni som juridisk gyldig – og altså anerkendt på niveau med trossamfunds vielser – med henvisning til internationale menneskerettigheder. Sagen blev anket, men stadfæstet i 2018¹⁵. Det betyder at humanistiske vielser siden 2018 har været gyldige i Nordirland.

Forståelse og mulige lovgivningsmæssige rammer og konsekvenser ved ligestilling af livssyn

Hvad er et livssyn og et livssynssamfund?

Et livssynssamfund er en ofte brugt beskrivelse af et organiseret fællesskab, der bygger på et samlet ikke-religiøst livssyn og danner ramme og yder service i tråd med, hvad trossamfund gør for deres medlemmer. Et livssyn er et sammenhængende syn på menneskets plads i tilværelsen og centrale etiske spørgsmål.

Et livssynssamfund adskiller sig fra eks. en bedemandsforretning, andre tilbud om konfirmationslignende forløb eller en borgerlig vielse på rådhuset, der alle tilbyder ikke-religiøse ceremonier, ved at tilbyde alle disse forskellige ceremonier til medlemmer, der deler et livssyn baseret på Humanistisk Samfunds værdigrundlag.

¹³ <https://humanisterna.se/nyheter/humanisterna-godkanns-som-registrerat-trossamfund/#:~:text=I%20sitt%20beslut%20den%202018,staten%20anser%20%C3%A4r%20ett%20trossamfund.>

¹⁴ <https://www.nrscotland.gov.uk/publications/vital-events-reference-tables-2023/>

¹⁵ <https://humanists.uk/ceremonies/weddings/blog/humanist-weddings-in-northern-ireland-everything-you-need-to-know/>

I Danmark er det største eksempel på et sådant livssynssamfund Humanistisk Samfund, der bl.a. tilbyder ikke-religiøse ceremonier til alle livets større overgange på et humanistisk grundlag, såsom navngivninger, humanistiske konfirmationer, bryllupper og begravelser.

Humanistisk Samfund bygger på en næsten 150 år gammel international tradition for organiseret ikke-religiøs humanisme, der startede med stiftelsen af American Ethical Union i 1877.

Det livssyn, som medlemmer af Humanistisk Samfund samles om, bygger på værdier som demokrati, fællesskab, ansvar, retssamfund, ligeværd, tolerance, fornuft m.m. Den centrale forståelse af menneskets væren er, at vi er en del af naturen, født frie til selv at finde mening, alle med samme værdighed og rettigheder, og udstyret med fornuft og samvittighed. Værdigrundlaget er yderligere beskrevet i Amsterdam Erklæringen af 1952¹⁶.

Mulige definitioner af livssynssamfund

Det mest oplagte eksempel at se på for at finde en definition af livssynssamfund er den norske Lov om tros- og livssynssamfund fra 2020¹⁷ og den norske praksis ifbm. sagsbehandling af ansøgninger. § 1 i loven er som følger:

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med loven er å understøtte tros- og livssynssamfund.

Med tros- og livssynssamfund menes i denne loven sammenslutninger for felles utøvelse av en religiøs tro eller et sekulært livssyn.¹⁸

Udover nogle ret simple formelle krav definerer lovteksten ikke, hvad der skal forstås med hverken tros- eller livssyn. De formelle krav er f.eks. mindst at have 50 medlemmer, der er bosat i Norge. Der er derudover en række lovfastsatte grundlag for at nægte at give tilskud til et tros- eller livssynssamfund: Hvis livssynssamfundet eks. udøver, opfordrer til eller støtter vold og tvang, fremsætter trusler, krænker børns rettigheder, bryder lovbestemte diskrimineringsforbud eller på andre måder alvorligt krænker andres rettigheder og friheder. Modtager tros- eller livssynssamfundet støtte fra stater, som ikke respekterer retten til tros- og livssynsfrihed, kan der også nægtes at give tilskud¹⁹.

Heller ikke i den tilhørende vejledning findes en definition af, hvad der skal forstås som et livssyn. I stedet henviser de norske myndigheder i afgørelser som regel til forarbejdet til loven.

¹⁶ <https://humanists.international/what-is-humanism/the-amsterdam-declaration/>

¹⁷ <https://lovdata.no/dokument/LTI/lov/2020-04-24-31>

¹⁸ <https://lovdata.no/dokument/LTI/lov/2020-04-24-31>

¹⁹ <https://lovdata.no/LTI/lov/2020-04-24-31/§6>

På s. 253 i proposisjon (følgedokumentet til lovforslaget) 130 L (2018-2019)²⁰ formulerer Barne- og familiedepartementet sig som følger i en kommentar til §1 i tros- og livssynssamfunnsloven.

(*Kursiveringen* er departementets – **fremhævingen** er vores):

«*Andre ledd* angir positivt hva som etter loven her skal regnes som tros- eller livssynssamfunn. Tros- og livssynssamfunn bestemmes som «sammenslutninger for felles utøvelse av tro eller livssyn». Når hovedmotivet for loven er å legge til rette for praktisering av tros- og livssynsfrihet, er det naturlig at definisjonen av tros- og livssynssamfunn først og fremst retter seg mot felles utøvelse av tro og livssyn, og ikke mot innholdet i en tro eller et livssyn. [...] I første rekke er det derfor **tros- og livssynssamfunnenes konkrete aktiviteter som vil skille dem fra andre typer sammenslutninger**. Utøvelsen av tro eller livssyn må være «felles», og det betyr at den må involvere minst to personer. Det er en forutsetning at aktiviteten er lovlig. Tros- og livssynssamfunn vil gjerne ha jevnlike sammenkomster for utøvelse eller utvikling av tro eller livssyn gjennom møter eller gudstjenester, bønn, meditasjon, ritualer eller tilsvarende. Ofte vil også aktiviteten innebære misjonering eller annen form for rekruttering. Sammenslutninger som i hovedsak driver politisk, humanitær, kulturell eller forretningsmessig virksomhet, faller utenfor definisjonen. Det samme vil gjelde virksomheter som har andre hovedaktiviteter enn utøvelse av tro eller livssyn, for eksempel å fremme helse eller selvutvikling, å drøfte filosofiske spørsmål eller å bekjempe religion eller livssyn.

Aktivitetene kan imidlertid ikke vurderes helt isolert, men må kunne knyttes til en tros- eller livssynsoppfatning. **Den aktuelle oppfatningen må ha et visst nivå av overbevisning, alvor, sammenheng og viktighet**. I vurderingen kan det blant annet legges vekt på hvor lenge oppfatningen har eksistert og vært praktisert, ikke bare innenfor den aktuelle sammenslutningen, men også eventuelt i andre tros- eller livssynssamfunn, i andre land, eller uten å ha vært organisert. Samtidig er det klart at også nye tros- eller livssynsoppfatninger kan danne grunnlag for sammenslutninger som vil være omfattet av lovens formål og virkeområde. Det kreves ikke at et flertall av medlemmene i sammenslutningene slutter opp om alle sider ved samfunnets «lære» eller praksis, ikke heller at et flertall kan sies å være aktive medlemmer. En *trosoppfatning* vil normalt innebære en overbevisning om at det finnes en overjordisk virkelighet, en virkelighet som går ut over grensene for det allment sansbare, med avgjørende betydning for mennesket. **En livssynsoppfatning vil normalt kjennetegnes ved at den har et sammenhengende syn på menneskets plass i tilværelsen og sentrale etiske spørsmål.**»

²⁰ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-130-l-20182019/id2660940/>

I den norske definition af tros- og livssyn er det altså praktiseringen af et livssyn, som er central. Man må i fællesskab udøve lovlige aktiviteter baseret på ens livssyn. Proposisjonen fortsætter med at påpege, at det må være aktiviteter med et vist niveau af varighed og vigtighed. Desuden afsluttes med en definition af, at et trossamfund må indebære en overbevisning om en overjordisk virkelighed og at et livssyn må have et sammenhængende syn på mennesket plads i tilværelsen.

I Norge var der i 2023 690 godkendte tro og livssynssamfund herunder tre godkendte livssynssamfund: Human Etisk Forbund, Humanistene og Holistisk Forbund²¹.

På den måde har Norge afgrænset sig fra, at fodboldklubber og andre vil kunne godkendes som livssynssamfund. Den norske stat har blandt andet afvist ansøgninger fra følgende organisationer:

Church of the Flying Spaghetti Monster fik afslag i 2016 med begrundelser som at "Et humanitært selskab eller en forening for antireligiøs propaganda er ikke et trossamfund i lovens forstand. Det er i tråd med dette ikke tilstrækkelig å drive satire eller humor eller å ha regler for livsutfoldelse for å bli registrert i henhold til trossamfunnsloven."

Scientologi søgte om anerkendelse i 2002, men fik afslag fordi de blev defineret som en religiøs filosofi og ikke et trossamfund.

Forslag til definition af livssynssamfund

Humanistisk Samfund foreslår, at man i lovgivning om anerkendelse af livssynssamfund og trossamfund lader sig inspirere af den norske lovgivning og praksis og ligestiller livssynssamfund med trossamfund, hvor:

"livssynssamfund forstås som et fællesskab, hvis medlemmer deler et sammenhængende syn på menneskets plads i tilværelsen og centrale etiske spørgsmål"

Derudover foreslår vi, at man i vejledningen til lovgivningen lægger vægt på at der skal foretages en helhedsvurdering, der vurderer forhold som at:

- Organisationens praktisering af tro eller livssyn bør være kollektiv og ikke kun individuel.
- Organisationen bør praktisere eller udvikle tro eller livssyn gennem aktiviteter som møder, gudstjenester, ritualer, eller lignende.
- Disse aktiviteter bør have et eksistentielt aspekt, indeholde en væsentlig grad af alvor, sammenhæng, overbevisning og væsentlighed for de deltagende.
- Organisationens aktiviteter er lovlige.

²¹ <https://truoglivssyn.statsforvalteren.no/public/tilskudd>

- Troen eller livssynet har eksisteret og været praktiseret i et vist stykke tid, evt. også i andre tros- og livssynssamfund, i andre lande eller uden at have været organiseret.

Hertil foreslår vi en konkret afgrænsning:

- Organisationer, der hovedsageligt har et politisk, humanitært, kulturelt eller forretningsmæssigt formål, falder udenfor definitionen af livssynsamfund. Det samme bør gælde virksomheder som har andre hovedaktiviteter end udøvelse af tro eller livssyn, for eksempel selvudvikling, at drøfte filosofiske spørgsmål, at gøre grin med eller at bekæmpe religion eller livssyn.

Konsekvenser ved ligestilling af livssyn

Hvis livssyn og livssynssamfund ligestilles med trossamfund uden for folkekirken, vil det betyde at et livssynssamfund som Humanistisk Samfund vil kunne søge anerkendelse efter loven om trossamfund udenfor folkekirken og, hvis godkendt, kunne tilbyde juridisk gyldige vielser.

Humanistisk Samfund vil derefter skulle leve op til de samme krav, som stilles til trossamfund.

Humanistisk Samfund er allerede godkendt efter ligningslovens § 8 A og donationer til Humanistisk Samfund er derfor allerede fradragsberettigede. En godkendelse efter trossamfundsloven vil derfor få minimale økonomiske konsekvenser for Humanistisk Samfund.